תשבץ העולם הזה 2171

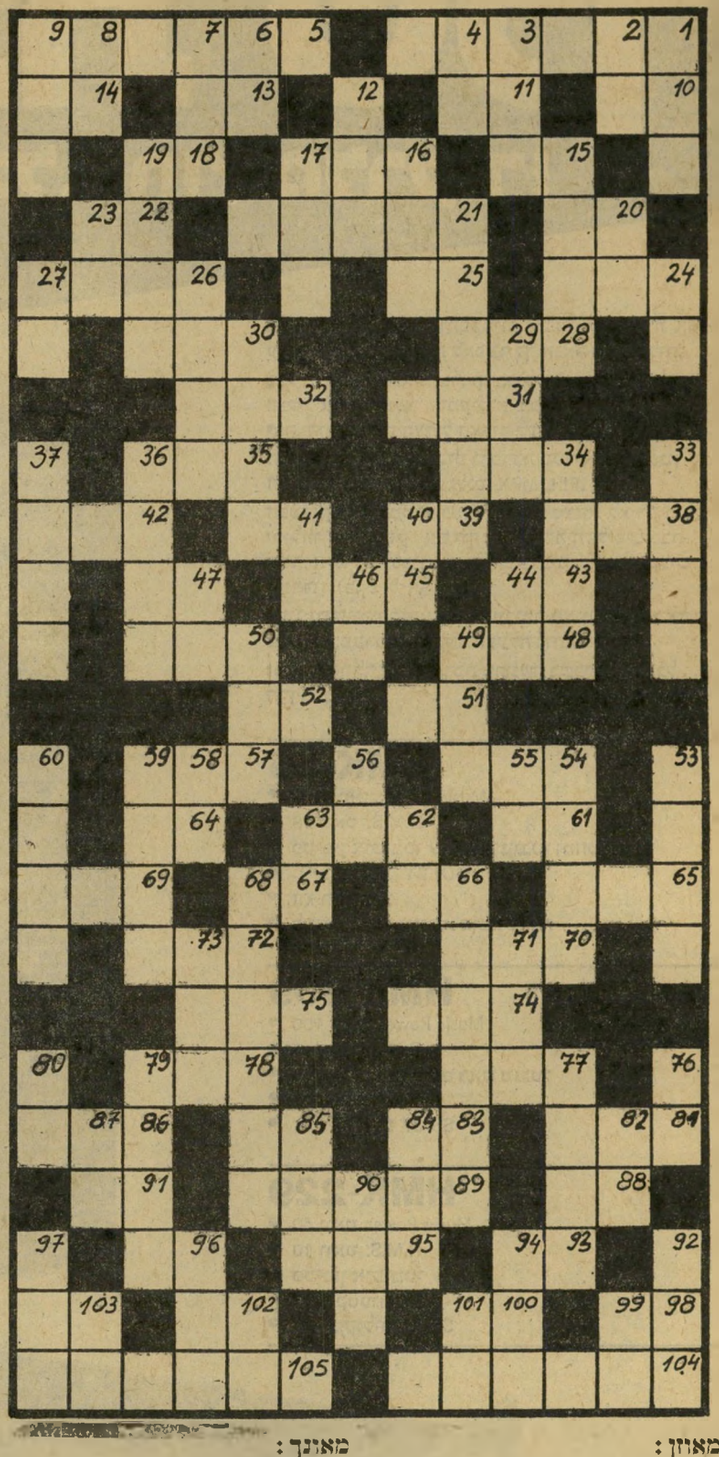

מאוזן:

1) הר־געש; 5) עדיפות; 10) אדמה המצויה בנגב; 11) בוא מלמעלה למטה; 13) זכר בבקר; 14) כלי־קיבול (הפוך); 15) שמא; 16) עיר באירופה; 18) גוף שני יחידה; 20) מזמר; 21) שירטון; 23) קידומת הולנדית; 24) נחל בעמק; 25) מבלה את הלילה; 26) מין תבלין; 28) מלחין צרפתי; 30) בין ... לעשור; 31) נתח פרי; 32) ... ורבו; 34) תם; 35) נאה מאד; 38) פלצור; 39) בהש־אלה: עלוב־נפש; 41) אולם; 42) מאבות המזון; 43) מצבת־זיכרון; 45) ממוצרי החלב; 47) בשבילו; 48) מגווני האדום; 50) פקק; 51) מחוספס; 52) בליט־ברי־רה; 54) צעד; 57) מקדים את הרעם; 61) חיוני לקפיצה־לגובה; 62) מן המזלות; 64) ישן; 65) עוזר־הבר; 66) בלבד; 69) מגילגולי הארבה; 70) יצר; 72) עב; 74) משלושה הרגלים; 75) קילוסין; 77) עברו את הנהר; 78) תתעה בדרכה; 81) בקע; 83) קידומת צרפתית; 85) בוסתן; 86) גחלים לוחשות; 88) נרו יאיר (ר"ת); 89) וולגארי; 91) מיקווה־מים ענקי; 93) במקום הזה; 95) דרום; 96) שביב; 98) בוא הלום! 100) פרוסה; 102) מכינויי האלוהות; 103) אדון; 104) שייך לממ־שלה; 105) יכולת.

מאונך:

1) מחול אצילי; 2) סוס בלי ראש; 3) לקרנף יש אחת כזאת; 4) חומת־מים; 6) עלה בספר; 7) מפחד; 8) נהר ב־אפריקה; 9) תרגילי־סדר חמושים (ר"ת); 12) מגילגולי הארבה; 15) פרצוף; 16) בירה אירופית; 17) בן הנכד; 19) חמישה החומשים; 20) אביון; 21) מיקווה מי־גשמים; 23) מילת־זירוז; 24) הבל; 26) טרמינל; 27) בת־קול; 29) מבני נוח; 30) סנדוויץ'; 33) ממלכה עתיקה; 34) מכלי־העבודה; 36) לכאן! 37) גויים; 40) הכניס בבריתו של אברהם; 41) לאן? 44) קפל בבגד; 46) תבואה; 47) ירכתי הפה; 49) יחידת זמן; 50) בפעם נוספת; 53) קטאסטרופה; 54) קיבוץ בגליל; 55) אסקופה; 56) מרגיש; 58) מאור קטן (הפוך); 59) אח; 60) מדורה; 62) קריית קודש (ר"ת); 63) חדרון; 66) כלי־שיט קל; 68) זללן; 71) רצון עז; 73) איש המארינס; 76) להבה; 77) שנון; 79) רודן; 80) תחמושת הקשת; 82) פרי־בטן; 84) מצוררי ישראל; 85) סורץ; 87) ממלא־מקום (ר"ת); 90) חשבו (הפוך); 92) ציר הדלת; 94) קיטור קל; 96) החליק; 97) חרט; 99) כינוי; 101) שם דורכים את הענבים; 102) כעס גדול; 103) מלכסיקון הבקר.

מכתבים

ד"ש מתעלת סואץ

אני שמח לשתף אותכם במאורע ההיס־טורי הזה, שבערב חג־הפסח אנו עוברים באוניה הנושאת דגל ישראלי ומאויישת בצוות ישראלי במקום שבו עברו פעם בני ישראל בדרכם ממצריים לארץ. שם האוניה נושאת את שם עיר מגוריו של יהושע פרץ. בתיקווה שאפגוש את נציגיכם במקום.

קוראכם הנאמן,

משה („מישקה הקטן") **אייזנברג,**
האוניה „אשדוד", בפתח תעלת־סואץ

● ● ●

עגל הכידור

אני מבקש להביע באמצעותכם את הכרת תודתי לרשות־השידור, למנהלי הטלוויזיה, ולכל מי שהיו לו יד ורגל באירגון מופע האירוויזיון 1979. זה היה הישג כביר, ש־העלה את קרן ישראל בעיני אומות ה־עולם. עם ישראל כולו חייב תודה ל־מארגני המופע ומבצעיו, על ההנאה ש־העניקו לו ועל הכבוד שבו זיכו אותו.

שלום טואף, רמת־גן

אילו היו אוייבינו רוצים לכלותינו, לא היתה שעה טובה לפתיחת מיתקפה על יש־ראל מאשר שעת השידור של מופע ה־אירוויזיון. כל העם היה צמוד למכשירי

הטלוויזיה והתמוגג למראה חבורת בדרנים שביזו את שם השם. „הלוויה" היא מילת קריאה של הלל ושבח לאל, הלקוחה מ־מיזמורי תהילים. אבל ה„הלוויה" שנשמעה מבנייני־האומה בירושלים לא היתה אלא הלל ושבח לפולחן זול של עגל הבידור הקל, שבגללו איבדנו את הקשר שלנו אל האל.

נתן כהן, ירושלים

● ● ●

כסף קכור כחול

קראתי בעיתונכם את תביעתו של ה־אלוף (מיל.) מתי פלד, להימנע מביזבוז של מיליארדי לירות בהקמת התשתית ל־היערכות החדשה של צה"ל בנגב. הנימו־קים נשמעו לי הגיוניים וסבירים, למרות שאיני מומחה צבאי. אני מתפלא שעד כה לא היה הד ציבורי לטענותיו של האלוף פלד נגד מערכת הביטחון ונגד המטכ"ל. מן הראוי היה, שהנושא יעלה לדיון ציבורי על מנת שקבירת מיליארדים בנגב למט־רות צבאיות לא תהיה בכיה לדורות.

נחום קליין, תל־אביב

● ● ●

דימוקרטיה פה, דימוקרטיה שם

ישראל מתפארת תמיד בהיותה הדי־מוקרטיה היחידה במזרח התיכון. אנחנו מתייחסים בליגלוג לשיטות המימשל ה־נהוגות במדינות־ערב, כולל מצרים. והנה, היה זה דווקא הנשיא המצרי, שמצא לנכון להביא את הסכם־השלום עם ישראל לאי־שור העם המצרי כולו ולא הסתפק באי־שורו על־ידי הפרלמנט. אומנם נכון שה־דבר נעשה בדיעבד, אחרי שההסכם כבר נחתם. אולם זהו אקט דמוקרטי שכדאי היה שנאמץ אותו לעצמנו. טוב תעשה ה־ממשלה, אם לפני שתגיע למסקנה סופית בקשר למהות האוטונומיה המוצעת לתו־שבי הגדה המערבית ורצועת עזה, תפנה אל העם ותשאל את דעתו בקשר לכך.

אריה עוז, חיפה

● ● ●

ימים חשוכים

התנגדותן האמיצה של סרבניות הגיוס חייבת לשמש אות לממשלה ולכנסת, שיש לשנות את חוק שירות הבנות בצה"ל. בחורה המגיעה לגיל 25 ואשר שירתה בצבא, הן בשירות־סדיר והן במילואים, יש לשחררה מחובת השירות.

באשר לבנות הדתיות, שמיספרן עלה מאז נחקק החוק החדש: מדוע לא לכוונן למוסדות סיעודיים כמו בתי־חולים, לישי־כות־סעד, מוסדות לעזרה לקשיש ועוד? הנטל הביטחוני חייב ליפול שווה בשווה על כתפיהן של כל הבנות והנשים ב־מדינה, באותה מידה כמו שצריך להיות שוויון בחובות בין הגברים. לא ייתכן ש־קומץ בנות ישרת בצה"ל ועליו תוטל עיקר המעמסה.

החוגים הדתיים וממשלת הליכוד ממל־אים פיהם מים בכל הנוגע לבעיה זו. הם אינם מוכנים להתמודד עמה ולהודות קבל עם ועדה, שאכן נעשה עוול לבנות החי־לוניות. על מיפלגות האופוזיציה, ובראשן המערך, מוטלת החובה לשנות את פני הדברים. אם לא יחול שינוי מהותי בסוגיה זו, עלולים אנו למצוא את עצמנו במרוצת השנים הבאות חוזרים לימים חשוכים של כפייה דתית. ולבנות הנאבקות בחוק הפסול ייאמר: חזקו ואימצו. המאבק עוד לא תם.

יוסף פינחס

● ● ●

ככל העמים — ישראל

אין דבר יותר מצחיק מאשר ה־ שהתעוררה בקהילת הספורט שלנו, ל־ הפסדה של נבחרת ישראל בכדורגל לנב־ חרת בלגיה החובבנית בתוצאה 0:2. כל מי שיש לו נגיעה לנושא, הרגיש את עצמו חייב לומר את דברו: לפרק את הנבחרת, לזרוק את המאמן, להחליף את השחקנים, להעניש את עסקני ההתאחדות לכדורגל.

אפשר היה לחשוב, למקרא התגובות, כי ישראל נחלה לפחות תבוסה במילחמה גו־ספת עם מדינות ערב. וכי היה כאן מחדל שעלה בחיי אדם. יכול להיות ששחקני הנבחרת היו אומנם נרפים ועצלים במיש־חק זה ושהתבוסה היתה באשמתם. אז מה? היכן נאמר שישראל חייבת לנצח בכל מישחק? כל המבקרים הנכבדים שוכחים שמדובר בסך הכל בספורט, שבו אין שום ביטחון לגבי התוצאה הסופית. כל הגדולה שבספורט היא, שאין לדעת מראש איזו קבוצה או נבחרת תנצח. אילולא כך, לא היה צריך לערוך תחרויות. אפשר היה לקבוע את התוצאות הסופיות לפי הערכה מוקדמת של יחסי־הכוחות. אלא שאין הדבר כך. בספורט הכל פתוח והכל אפשרי, ואין זה אסון כלל אם נבחרת ספורט מפסידה בתחום כלשהו, אפילו אם מדובר בסיכויי ההופעה באולימפיאדת מוסקבה.

נדמה לי שמה שקרה בנושא זה מעיד על שוביניזם הולך וגואה בכל התחומים. אנחנו מרגישים את עצמנו כעם עליון, החייב לנצח את כל מדינות העולם בכל התחומים: במילחמות, באירוויזיון, ב־ספורט ובכל תחום אחר. הגיע הזמן ש־נוריד קצת את האף ונגיע למסקנה, שאנו עם ככל העמים ולא בני גזע עליון.

יורם כריב, פתח־תיקווה

● ● ●

של"ו — לאן?

קראתי את מודעת התודה של מחנה של"ו, „הדרך לשלום". היא לא הצליחה להבהיר מתי ואיך נכשל ראש־הממשלה מנחם בגין בטיאטוא הבעייה הפלסטינית אל מתחת לשטיח האדום האחוב שלו. נראה לי כי המודעה היא תוצאה של אי־נוחות ופשרה מגוחכת, שלא תביא לשל"ו אפילו בוחר אחד נוסף.

המודעה, מדברת על „מימשל עצמי ו־מינהל עצמי", כאילו ששל"ו אינה יודעת שזוהי תרמית, כפי שכונתה, למשל, על מסכי הטלוויזיה הגרמנית בפי בפי ערבי

(המשך בעמוד 8)